

Les Boades Velles

Rellinars

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Les Boades
Emplaçament	Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac
Alçada:	500

Coordenades:

Latitud:	41.64042
Longitud:	1.93467
UTM Est (X):	411276
UTM Nord (Y):	4610402

Classificació

Número de fitxa	08179 - 17
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Popular Contemporani
Segle	XIII-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Les edificacions més antigues sembla que s'estan restaurant de mica en mica.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08178A0050002300000OZ
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa:	ds., 02/02/2019 - 01:00

Descripció

El mas de les Boades Velles és una antiga explotació agrària situada en ple cor del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac, al nord-est del municipi de Rellinars. S'hi accedeix pel Camí que porta el nom del mas. Està integrada per la masia, formada per diferents construccions, de volums variables, fruit de reformes i d'ampliacions al llarg dels segles, i també de les terres de conreu, boscos, erms i pastures. Cada cos i cada volum disposa d'una coberta pròpia. Algunes d'aquestes cobertes s'han esfondrat i d'altres han estat restaurades. Els paraments són de tàpia i pedra vista, però en molts trams es veu encara l'arrebossat. Fruit de les restauracions actuals, alguns dels murs s'estan consolidant. Tot aquest conjunt, construït aprofitant el desnivell del terreny, està tancat per un mur perimetral de tàpia recoberta amb pedra de més de tres metres d'alçada. L'accés es fa pel nord on hi hauria l'era i la façana de l'edifici més antic, orientat al sud-oest. Destaca el portal dovellat realitzat amb travertí i l'ampit motllurat de la finestra conservada a la planta pis. Té una tina arran de camí, adossada a la façana nord de la casa. Baixant pel camí, en una de les façanes d'un dels edificis annexos, per sota el ràfec, es va deixar un testimoni per controlar una esquerda que porta la data de 1656, la mateixa que està gravada en un dels cairons que formaven part de l'era i que ara s'han col·locat a l'era de la casa nova de Les Boades. Molt a prop, a mà esquerra, en una finestra de la planta pis, amb muntants i llinda de travertí hi ha la data gravada de 1781. L'edifici habitable està orientat al sud-oest. Està construït aprofitant el desnivell del terreny. Consta de planta baixa i dos pisos. La coberta és a dues aigües, de teula àrab, i carener perpendicular a la façana principal. Té un rellotge a la façana orientada al sud.

Observacions:

En aquest mas, existia un forn de vidre. Joan Valls, en un article inèdit (VALLS i PUEYO:2012) esmenta un document datat del dia 11 de juliol de 1723 on el batlle Antoni Gibert, i els regidors Pere Casajoana i Francesch Selva van signar una curiosa "Relacio de las personas que componan lo terme de St. Pere y St. Fermi de Rellinas, del Corregiment de Manresa, y vinguts de nou, des del 5 de Agost de 1722 ques dona la ultima relacio, fins al dia present. Després dels noms dels llauradors propietaris i masovers de la contrada, en el document hi ha una relació dels jornalers que vivien del seu jornal. Entre ells destaken els que treballaven als forns de vidre de Rellinars, que eren Manuel Sauri de 38 anys, que disposva d'un matxo, Josep Codina, de 43 anys, Magi Alibau de 24 anys i Josep Elias de 21 anys d'edat. El document esmenta els minyons que no arriben als catorze anys, entre ells, un tal Manel Sauri de sis mesos d'edat que seria fill del Manuel.

Història

El mas de Les Boades, o la Boada, correspon l'antic mas de la Vacarissa. Formaria part de les primeres masies que varen configurar el paisatge rellinarenc, instal·lades en llarg del Torrent d'en Roca i de la Saiola fins a la confluència amb la Riera de Rellinars a l'alçada de l'Obaga de la Casanova.

Els cognoms de Vacarissa i Boada es troben documentats l'any 1002.

Francesc Junyent i Vergós, marquès de Castellmeià, com a procurador dels béns del difunt marquès de Castellbell, signà, el dia 15 d'octubre de 1715, l'acte d'establiment d'un forn de vidre a la pallissa del mas de la boada, l'antic mas de la Vacarissa del terme de Rellinars. El propietari sol·licitant, Miquel Boada i Pujolar, pagaria una entrada de 56 lliures i un cens anual de dos sous i sis diners. Referint-se a aquest forn, el senyor Josep Cardona, diu que modernament hi treballava un tal Miquel, fill de Pere Martí, i que "per aquest treball es necessitaven 18 homes, i no hi havia aprenents, encara que sense aprenents no s'entén d'n sorgiren els tècnics".

Bibliografia

AJUNTAMENT DE RELLINARS (2014). Catàleg de béns a protegir; dins Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.

AJUNTAMENT DE RELLINARS (2014). Catàleg de masies i cases rurals; dins Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.

BALLBÉ i BOADA, Miquel (2000). Topònims de Sant Llorenç del Munt i rodalia. Diputació de Barcelona i Centre Excursionista de Terrassa.

MORENO ALBAREDA, M. Dolors (1986). Rellinars. Rellinars: Patronat Local de la Vellesa de Rellinars, pp. 38 - 40.

MORENO, M. Dolors (1997). Les masies de Rellinars; dins XVIII Ronda Vallesana. Unió Excursionista Sabadell, pp. 73 - 81.

